

روش های تشخیصی پنوموسیستیس کارینی

دکتر محمد جواد غروی، استادانگل شناسی، رئیس آزمایشگاه مرکزی فردیس

موناروز بهانی، علوم آزمایشگاهی، کارشناس آزمایشگاه مرکزی فردیس

مقدمه:

پنوموسیستوز (پنومونی بینابینی با پلاسما سل plasma cell pneumonia Interstitial) توسط یک تک یاخته خارج سلولی بنام پنوموسیستیس کارینی ایجاد می گردد که در آلئولهای ریه انسان و برخی از حیوانات به کندی رشد می کند. عفونت های ناشی از این تک یاخته معمولاً بدون نشانه بالینی است، اما در بیماران که اختلال سیستم ایمنی دارند تکثیر بیش از معمول ارگانیزم سبب تراکم در آلئولها شده و موجب تنگی نفس و گاهی اوقات مرگ می گردد. بدین جهت بروز پنومونی ناشی از پنوموسیستیس کارینی (PCP) در بیمارانگر نقص در سیستم دفاعی میزبان می باشد. با توجه به اینکه این ارگانیزم یکی از مهمترین و متداولترین علل مرگ و میر در افرادی که دارای اختلال یا ضعف سیستم ایمنی مانند مبتلایان به ایدز می باشد و در کشور ما هیچ روش تشخیصی خاصی برای این ارگانیزم وجود ندارد، لذا در این مقاله سعی می شود به تعدادی از روش های تشخیصی این ارگانیزم بپردازیم.

چرخه زندگی :

بر طبق نظریه دانشمندان ژاپنی که در سال ۱۹۸۴ ارائه گشته، دو مرحله در سیر تکاملی این ارگانیزم در بدن میزبان وجود دارد:

۱- مرحله تکثیر جنسی (اسپوروگونی)

۲- مرحله تکثیر غیر جنسی که شامل تقسیم دوتایی ساده و اندودیوزنی (جوانه زدن) می باشد.

بیماریزایی:

این ارگانیسیم نیز مانند سایر فرصت طلبان در ابتدا ایجاد عفونت بدون علامت نموده، سپس به صورت نهفته در بدن باقی مانده و هر زمان که سیستم ایمنی تضعیف شود بیماری بروز می کند. اتصال تروفوزوئیت ها به پنوموسایت های تایپ I نقش اصلی در بیماریزایی این ارگانیسیم دارد. انگل وارد فضای کوچک آلوئولی می شود و سلولهای پنوموسایت تایپ I را مورد تغذیه و حمله خود قرار می دهد. به تدریج دیواره این سلولها خشک و پاره می شود و سلولهای ریه تخریب و ریه الاستیسیته خود را به تدریج ازدست می دهد. در نتیجه ریه ها بزرگ و سنگین می شوند. پنوموسیستیس کارینی پنوموسیت های تایپ II را به ندرت تخریب نموده و سورفکتانت ریه را تجزیه می کند. انگل، از مایع بین آلوئولی تغذیه می کند و معمولاً پیکر آن توسط مایع بین آلوئولی پوشانیده شده و ارتباطی با گازهای تنفسی ندارد. علائم در سه مرحله مشاهده می گردد؛

مرحله اول: مرحله سبک بیماری است که در مراحل اولیه دیده می شود. بیمار در این مرحله احساس ناراحتی تنفسی می کند و سرفه های خلط آور دارد، ولی؛ هنوز به سیستم تنفسی آسیب آنچنانی وارد نشده است.

در **مرحله دوم:** به تدریج با تخریب دیواره سلولی، تنفسی خشک تر شده و خلط وجود ندارد. در **مرحله سوم:** خونریزی داخل ریوی (Hemoptysis)، سرفه های خشک شدید و یک پنومونی بینابینی قطعی دیده می شود. در این مرحله احتمال مرگ وجود دارد.

تشخیص:

برای تشخیص آزمایشگاهی روش های متعددی وجود دارد.

الف- روش های انگل شناسی که خودشامل، روش های تهاجمی و غیرتهاجمی است.

ب- رنگ آمیزی های هیستوشیمیایی و ایمونو هیستوشیمیایی

ج- روش های سرولوژی

د- روش های مولکولی

الف- روش های انگل شناسی

الف-۱- روش های غیرتهاجمی (non- invasive procedures)

الف-۱-۱- رادیوگرافی قفسه سینه (Chest Radiography):

که در این حالت در تمام قسمت های ریه یک انفیلتراسیون بینابینی دیده می شود

الف-۱-۲- اسکن ریه (lung scan):

اسکن ریه جهت بررسی پنوموسیستیس کارینی با ارزش و مناسب اما غیراختصاصی است.

الف-۱-۳- PET اسکن (برش نگاری با تابش پوزیترون)

PET:Positron Emission Tomography

این روش دقیق ذرات مولکولی غیر نرمال بدن را نشان می دهد. استفاده از این روش در ایران هنوز وجود ندارد.

الف-۱-۴- خلط (Induce Sputum):

روش تشخیص سریع و بی ضرر است این نکته حائز اهمیت است که نمونه مورد آزمایش حاوی خلط بوده و بزاق نباشد که با مشاهده سلول های سنگ فرشی (دهان) و سلول های اپی تلیال (برونش) میتوان به این نکته پی برد. کیفیت ظاهری خلط ، رنگ، بو و وجود خون ممکن است اطلاعات با ارزشی فراهم نماید.

الف-۲- روش های تهاجمی (Invasive Procedures)

الف-۲-۱- ترشحات برونکوآلوئولار (BAL=Broncho Alveolar Lavage) :

این روش معمولاً با قراردادن یک برونکوسکوپ در راههای هوایی انتهایی به آهستگی انجام می شود.

الف-۲-۲- بیوپسی ترانس برونشیال ریه (Transbronchial lung Biopsy) این روش

دارای خطراتی می باشد اما در بیماریانی که قادر به سرفه نیستند یا سرفه آنها خلط تولید نمی کند، استفاده می شود.

الف-۲-۳- بیوپسی ریه با سوزن (Needle Lung Biopsy):

در این روش خطر خون ریزی وجود دارد به همین علت نسبت به روش های قبل کمتر استفاده می شود.

الف-۲-۴ - بیوپسی باز ریه (Open Lung Biopsy):

این روش در صورت مفید نبودن روش های قبلی بکار گرفته می شود. مشاهده مستقیم امکان انتخاب بهترین محل بیوپسی را فراهم می سازد و نمونه بدست آمده برای بررسی و تشخیص بیماری دارای ارزش خاص می باشد.

ب - رنگ آمیزی های هیستوشیمیایی:

رنگ های متعددی جهت رنگ آمیزی پنوموسیستیس کارینی کاربرد دارد که این رنگها شامل: گوموری متامین سیلور، پاپانیکولا، پرئودیک اسید شیف، تولوئیدن بلو، کریزل ویوله، گرم ویگرت، اکریدین اورنج، متیلن بلو، گیمسا، رایت، گرم، پروپیدیوم ایداید، کالکوفلوروایت.

ب-۱- گوموری متامین سیلور (GMS: Gomoris Methenamin Silver)

و مشتقات آن تولوئیدن بلو، کریزل ویوله، گرم ویگرت:

دیواره کیست و اینتراکستیک بادی کارینی را رنگ آمیزی می کند، اما محتویات درون کیست را رنگ نمی کند. در رنگ آمیزی ها به طور معمول از GMS استفاده می شود.

ب-۲- رنگ گیمسا و متیلن بلو:

تروفوزوئیت و اجسام داخل سیتوپلاسمی رنگ می گیرد گیمسا دیواره کیست را رنگ آمیزی نمی کند

■ رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمیایی:

با استفاده از آنتی سرم پلی کلونال برضد موش و رات مبتلا پنوموسیستیس کارینی استفاده می شود. این رنگ آمیزی بسیار حساس است و در مقابل با رنگ آمیزی مرسوم هیستوشیمیایی GMS تروفوزوئیت و کیست هردورنگ می گیرند

ج - روش های های سرولوژی :

ج-۱- ایمونوفلورسانس مستقیم (DFA) : با افزودن آنتی بادی منوکلونال به مایع حاوی

پنوموسیستیس کارینی می توان خاصیت فلورسانس را به آنتی ژن القاء کرد و وجود آن را اثبات نمود.

ج-۲- ایمونوفلورسانس غیرمستقیم (IFA): این روش جهت بررسی آنتی بادی بر علیه آنتی ژن پنوموسیستیس کارینی در سرم بیمار مبتلا به پنوموسیستوز است. که این آنتی بادی از نوع IgM و IgG است

ج-۳- آزمایش هماگلوتیناسیون غیرمستقیم (IHA) : در این روش آنتی ژن محلول پنوموسیستیس کارینی به گلبول قرمز گوسفند متصل شده و وقتی سرم حاوی آنتی بادی اختصاصی ضد پنوموسیستیس کارینی، با این سلول های حساس شده، تماس پیدا کنند، گلبول های قرمز آگلوتینه خواهند شد.

ج-۴- کانترایمونوالکتروفورز (Counter immunoelectrophoresis): این روش جهت بررسی آنتی ژن های پنوموسیستیس کارینی در سرم بیماران مبتلا به پنوموسیستوز بکار می رود.

ج-۵- Enzyme Linked Immunosorbent Assay :ELISA

در این روش از آنتی ژن محلول استفاده می شود و مانند روش IFA تیترا آنتی بادی های IgM و IgG اندازه گیری می شود.

ج-۶- Enzyme Linked Fluorescent Assay : ELFA

این روش، بر اساس یک واکنش دو مرحله ای آنزیمی با متد ساندویچ می باشد که در پایان به جای منتهی شدن به یک محصول رنگی، یک فرآورده با خاصیت فلورسانس ایجاد می گردد حساسیت و ویژگی این تست بسیار بالا می باشد.

ج-۷- ایمونوبلاتینگ (Immunoblotting)

تکنیک ایمونوبلاتینگ جهت تعیین آنتی ژن های محلول پنوموسیستیس کارینی است که واکنش بین یک پلی پپتید محلول ۶۷ کیلو دالتونی با یک مونوکلونال آنتی بادی (2G2) که یک آنتی پنوموسیستیس کارینی می باشد، اتفاق می افتد.

ج-۸- وسترن بلات (western blot test):

در سال های اخیر با جداسازی آنتی ژنهای ۱۱۶ و ۴۰ کیلودالتونی گونه انسانی (P.jiroveci) می توان با بکارگیری این تکنیک آنتی بادی های ضد این دو آنتی ژن را در سرم بیماران ارزیابی نمود.

معایب روش های سرولوژی:

- ♦ بالا بودن میزان آنتی بادی پنوموسیستیس کارینی سرمی در اکثریت افراد جامعه ارزش این روش های سرولوژی را در تشخیص محدود ساخته است.
- ♦ روش های سرولوژی، عفونت نهفته یا فعال را نشان نمی دهند.
- ♦ واکنش متقاطع با بعضی کوکسیدیا ها نیز گزارش شده است.
- ♦ یکی از بزرگترین مشکل ها ، مراحل پیچیده تهیه آنتی ژن است، ضمن اینکه حجم زیادی از ارگانسیم برای این موضوع لازم است.

این نکته حائز اهمیت است که اعتبار روش های سرولوژی از روش های انگل شناسی کمتر است.

د- روش های مولکولی:

د- ۱- هیبریداسیون RNA: گلیکوپروتئین های فراوانی چون gpA، gp120، بر روی سطح پنوموسیستیس کارینی وجود دارد. این گلیکوپروتئین ها در بیماریزایی این ارگانسیم درون میزبان نقش دارند. در تکنیک هیبریداسیون RNA با استفاده از RNA جهت بیان gpA mRNA، پنوموسیستیس کارینی در مخاط سلول های اپی تلیال آلوئولی متمرکز می شود و در آنجا شروع به رونویسی این ژن ها می کند.

د- ۲- PCR (Polymerase Chain Reaction): یک روش با حساسیت بسیار بالایی است که جهت تشخیص DNA پنوموسیستیس کارینی در نمونه های BAL و خلط به کار می رود. PCR روشی است که طی آن با کمک آنزیم

DNA پلیمراز، مقادیر ناچیزی از توالی اختصاصی DNA را به حدی زیاد می کنیم تا به آستانه تشخیص برسد. این روش حساس و دقیق کمترین میزان انگل را نشان می دهد. از طریق این روش، یک جفت پرایمر اولیگونوکلوئوتیدی بنام PC1 و PC2 از سکانس ژن تیمیدیلات سنتتاز (TS) پنوموسیستیس کارینی مشخص گردید.

د- ۳- Nested-PCR:

این تکنیک در دو مرحله بر روی نمونه های BAL و خلط انجام می شود. مناطق نسخه برداری شده درونی (ITS) از ژن های rRNA پنوموسیستیس گونه انسانی (*P. jirovecii*) را تکثیر می دهد. این روش در گونه

های حیوانی پنوموسیستیس کاربرد ندارد پرایمرهای خارجی برای PCR اول 18S و 26S ژن های rRNA است که در ۷۴ درجه سلسیوس حرارت داده می شوند. پرایمرهای داخلی ITS1 و ITS2 هستند که در PCR دوم در دمای ۵۶ - ۵۸ درجه سلسیوس حرارت داده می شود.

د-۴-RT-PCR :

در طی بررسی های انجام شده مشخص گردید، یک کلون، بنام کلون B12.2 با تکرارپذیری و ویژگی بالا در هیبریداسیون، فقط در ژنوم پنوموسیستیس کارینی موجود است. آنالیزسکانس نوکلئوتیدی نشان داد که ژنوم کلون B12.2 با یک گلیکوپروتئین سطحی (Major surface glycoprotein): MSG همولوگ است. آنالیز PCR با پرایمرهای MSG نشان داد که در تمام بافتهای خارج ریوی (مانند بافت های قلب، کبد، کلیه، مغزاستخوان، تیروئید، آدرنال، خون....) پنوموسیستیس کارینی قابل تشخیص است. توسط تکنیک RT-PCR مشخص گردید، ژن دهیدروفولات ردوکتاز (DHFR) پنوموسیستیس کارینی در تمام بافت های ریوی و خارج ریوی به طور فعالی نسخه برداری می شود. بنابراین پرایمرهای DHFR و MSG جهت تشخیص پنوموسیستیس کارینی در بافت های ریوی و خارج ریوی به کار می رود.

•• در بررسی های انجام شده، مشخص گردید، روش های مولکولی جهت تشخیص پنوموسیستیس کارینی از حساسیت و اختصاصیت ۱۰۰٪ برخوردارند.

نتیجه گیری:

پنوموسیستیس کارینی یکی از متداول ترین علل مرگ و میر در بیماران نقص سیستم ایمنی و مبتلایان به ایدز می باشد. با وجود اهمیت بیماری و روش های تشخیص متعددی که برای این ارگانیزم ذکر شده است، اما متأسفانه هنوز روش تشخیص خاصی برای این ارگانیزم در کشور ایران وجود ندارد.

References:

- 1- James R.stringer. Pneumocystis carinii: What Is It Exactly?
Clinical.Microbiology Reviews, Vol. 9,No.4,Oct. 1996, p.489-498
- 2- Yi-wei Tang. Molecular diagnostics of atypical pneumonia.
Tang YW et al/Acta Pharmacol Sin 2003 Dec, 24 (12), 1308-1313
- 3- Bandt D, Monecke S. Development and evaluation of a real-time PCR assay for detection of pneumocystis jiroveci. Transl Infect Dis. 2007,(9): 196-202
- 4 -Lynne shore Garcia, M.S, F(AAM). Diagnostic Medical Parasitology. Printed in the united states of America. 2001
- 5- Craig L. Franklin and Lela K. Riley. Pneumocystis carinii. Department of Veterinary Pathology , University of Missouri, Columbia. Winter 1993.
- 6- Charles F.Thomas ,Jr,M.D. and Andrew H. Limper,M.D Pneumocystis pneumonia. N Engl J Med 2004,350-2487-98.
- 7- Wikipedia, the free encyclopedia. Pneumoecystis pneumonia. 15\04\2009
- 8- Mates Olsson, Kerstin Elvin , Sven Lofdahl, Ewert Linder. Detection of Pneumocystis carinii DNA in Sputum and Bronchoalveolar Lavage Samples by polymerase Chain Reaction. Journal of Clinical Microbiology, Feb.1993,p221-226
- 9- K . Sethi.Application of immunoblotting to detect soluble Pneumocystis carinii antigen in Bronchoalveolar Lavage of patients with Pneumocystis pneumonia and AIDS.J Clin Pathol 1990,43:584-586.
- 10- Saritha CHary-reddy and Don C.graves. Identification of Extrapulmonary Pneumocystis carinii in Immunocomprised Rats by PCR. Journal of Clinical Microbiology, July 1996,p.1660-1665.
- 11- Michael Weig, Hartwing KLINKER H. BOGNER, ANGELIKA MEILER. Usefulness of PCR for Diagnosis of Pneumocystis carinii Different Patient Groups. Journal of Clinical Microbiology, July 1997,p.1445-1449
- 12-HAIDARIS P.J.WRIGHT.W.GIGLIOTIF.FALLON M A.WHITBECK.In situ hybridization analysis of development stages of Pneumocystis carinii.7\8\2009
- 13- LEE CH,Tang X,Barlet MS,Smith jw,.A single tube nested PCR for Pneumocystis carinii. American Society for Microbiology.06\06\2009

۱۴- دکتر غروی م.ج (۱۳۸۳)، تک یاخته شناسی پزشکی، چاپ سوم، تیمورزاده نشرطبیب.